

غلط‌های املایی که در کنکور با توجه به درس های ۱، ۲، ۶، ۱۵، ۱۶ و ۲۱ ادبیات پیش دانشگاهی مطرح شده است:

۱	فراق: دوری، جدایی
	با هزار سوزش فراغ و آرزومند اشتیاق، شرح واقعه‌ی ... به کدام زبان داده شود. (تجربی - ۸۵)
۲	ثنا: ستایش
	سه تن آرزوی چیزی برند و نیابند: مفسدی که ثواب مصلحان چشم دارد و بخیلی که سنای اصحاب مروت توقع کند. (خارج از کشور - ۹۰)
۳	حمیت: جوان‌مردی، مروت
	اگر از روی دین و همیت کوششی پیوسته آید، برکات و ثواب‌های آن را نهایت صورت نبندد. (ریاضی - ۸۹)
۴	تأمل: درباره‌ی امری به دقت فکر کردن، درنگ کردن در کاری
	- من آن راجح سخن قاصر فعملم که در خواتم کارها تعمل کافی نکنم. (ریاضی - ۸۵) - از فواید تدبّر و تعمل غافل باشد تا از فرط استیصال کار او به وخامت رسد. (ریاضی - ۸۸) - خردمند باید که در این حکایت به نور عقل تعملی کند. (خارج از کشور - ۸۸) - هر آن‌چه فرمودی از سر تعملات درونی و فراست بود. (تجربی - ۹۱)
۵	مستور: پنهان، مخفی
	- هر یک با کینه‌ای در سینه مسطور ترک مواصلت او کردند. (هنر - ۸۵) - حاصل آن باشد که خیر و شر مخفی و مسطور گردد. (تجربی - ۸۵)
۶	فصاحت: درستی و شیوایی، سخنی روان که با استفاده از لغات و ترکیبات خوش آهنگ و رایج و ترکیب‌بندی درست عبارات و جملات مطلق قواعد زبان صورت می‌گیرد.
	درویش اگر فساحت نماید، بسیار گوی باشد. (ریاضی - ۹۳)
۷	ملاهی: آلات لهو
	... ملاهی با حازم چگونه متابعت نماید ... (تجربی - ۹۳)
۸	صورت: ظاهر، شکل، سیما
	از صورت دعوی در حقیقت معنی آویختند. (خارج از کشور - ۹۲)
۹	هزل: مسخرگی، شوخی، مزاح
	قومی لباس هزل و هجو و خوشه‌ی فحش و غیبت از نهاد خویش برکشیدند. (خارج از کشور - ۹۲)
۱۰	خوار: بی‌مقدار، بی‌ارزش
	ملک از استماع این نصیحت امتناع نمود و سخن مشیر بی‌نظیر خار داشت. (زبان - ۸۹)
۱۱	سورت: تندی، تیزی، شدت اثر
	چون صورت غضب شهریار بنشست، کلمه‌ای که لایق سیر حمیده بود بر زبان براند. (ریاضی - ۸۹)

کتاب زبان فارسی ۳

غلط‌های املایی که در کنکور با توجه به درس ۲ زبان فارسی مطرح شده است:

۱	تعلّم: علم آموختن
	تا رنج تألّم و تفحص هر چه تمام‌تر نباشد، در سخن این منزلت نتوان یافت. (زبان - ۸۸)
۲	صواب: درست
	- مگر ثواب باشد که بونصر مشکان که دارای عقار فراوانی است نیز اندر میان باشد. (زبان - ۸۵) - حالی به ثواب آن لایق‌تر که مهمّات را خوار شمرده نیاید. (هنر - ۸۸)
۳	ثواب: پاداش
	گاه مجرمان را صواب کردار مخلصان ارزانی می‌دارند. (تجربی - ۸۶)
۴	برائت: بیزاری، تنفر، بری بودن از جرم، عیب، تهمت و مانند آن‌ها
	با براعت و بیزاری روی به مذمت و وقیعت من آوردند. (تجربی - ۸۸)
۵	براعت: برتری یافتن در دانش و ادب، درگذشتن از همگنان، برتری
	اختر آسمان برائت و گوهرکان بلاغت و استاد فضلی ماوراءالنهر بود. (تجربی - ۸۹) سرای قناعت از برای برائت شجاعت او پردازیم. (زبان - ۹۲)

غلط‌های املائی که در کنکور با توجه به درس ۴ زبان فارسی ۳ مطرح شده است:

۱	صفت: برگزیده و خالص از هر چیز چون آن همای هوا، هُما قدر و سما رفعت، آدم سفت ، برهان الحق، ... (ریاضی - ۹۲)
۲	تأمل: درباره‌ی امری به دقت فکر کردن، درنگ کردن در کاری - من آن راجح سخن قاصر فعملم که در خوانم کارها تعمّل کافی نکنم. (ریاضی - ۸۵) - از فواید تدبیر و تعمّل غافل باشد تا از فرط استیصال کار او به وخامت رسد. (ریاضی - ۸۸) - خردمند باید که در این حکایت به نور عقل تعمّلی کند. (خارج از کشور - ۸۸) هر آنچه فرمودی از سر تعمّلات درونی و فراست بود. (تجربی - ۹۱)
۳	حمیت: جوان‌مردی، مروت اگر از روی دین و همیت کوششی پیوسته آید، برکات و ثواب‌های آن را نهایت صورت نیندد. (ریاضی - ۸۹)
۴	مهمل: بیهوده، بی‌معنی، کلام بیهوده و بی‌معنی - جانب حزم را محمل نکذارد. (زبان - ۸۶) - موضع حزم و احتیاط را محمل گذارد. (تجربی - ۹۰)
۵	گزاردن: به جای آوردن، انجام دادن - تا حق نعمت گذارده آید و کار از سامان نیفتد. (زبان - ۸۵) - و از حقوق پادشاهان بر خدمت‌کاران گذار حق نعمت است. (هنر - ۹۱)
۶	وزر: گناه ایشان بر مقتضی و موجب ریای نفس در دام کام‌گام نهد و وذر و وبال را حمل نماید. (ریاضی - ۹۲)
۷	منصوب: آن‌که برای انجام کاری به مقامی گماشته شده است، نصب کرده شده - خواجه احمد به وزارت منسوب شد. (زبان - ۸۵)
۸	سفیر: فرستاده زاغ این سخن بشنود و بی‌واسطه‌ی سفیر و مشیر در محضر حاضران زبان بگشود. (خارج از کشور - ۹۰)
۹	نقضی: شکستن، شکستن عهد و پیمان غافل‌تر ملوک آن است که در اهتمام رعایا نکوشد و عهد و موثیق ملک را نقض گرداند. (انسانی - ۹۲) اندیشه‌ی نقض عهد و خلاف وعده می‌کرد. (زبان ۸۵ و ۸۶)
۱۰	برأت: بیزاری، تنفر، بری بودن از جرم، عیب، تهمت و مانند آن‌ها - با براعت و بیزاری روی به مذمت و وقیعت من آوردند. (تجربی - ۸۸)
۱۱	ثواب: پاداش گاه مجرمان را صواب کردار مخلصان ارزانی می‌دارند. (تجربی - ۸۶)
۱۲	هایل: ترسناک شرح واقعه‌ی حایل به کدام زبان داده شود که شدت صدمت و صولت سطوت آن راه عبارت بسته است. (تجربی - ۸۵) - تا به برکات خلوص و یکدلی و میامن هم‌پشتی و معاونت از چندین ورطه‌ی حایل خلاص یافتند. (خارج از کشور - ۸۸) - یکی از ملوک را مرضی حایل بود که اعادت ذکر آن ناکردن اولی (تجربی - ۸۹)
۱۳	حایل: مانع، حجاب خرگوش گفت: از آن‌که که حایل فراق در میان آمد و ریسمان لقا به انقطاع رسید به گوشه‌ی عزلت افتاده‌ام (زبان - ۸۷)
۱۴	غدر: حيله، مکر، فریب تا دلایل قدر و مکر او ظاهر گشت. (زبان - ۸۶)
۱۵	نواهی: نهی‌شده‌ها، منکرات، زشتی‌ها تو همیشه بر طاعت اوامر من اقبال نموده‌ای و از نواهی امتناع کرده. (خارج از کشور - ۸۸)
۱۶	نواچی: (ج ناحیه) ناحیه‌ها و آن نواهی از فساد و تباهی آن غدار پاک گردانید. (زبان - ۸۶)
۱۷	نسب: نژاد، نبار، نژاد ارجمند ملک‌زاده جواب نیکو و به وجه گفت و از نصب خویش ایشان را اعلام داد. (ریاضی - ۸۷) که به حسب و نصب ایشان التفات ننماید. (زبان - ۸۸)
۱۸	وهله: نوبت، دفعه، مرحله ... که خود را به صفه‌ی فرماندهی رسانی و به اولین وحله بی‌مهلت، هرچه از اثبات و نفی بشنوی، در سمع رضای خود جای ندهی. (زبان - ۸۷)
۱۹	لآلی: مرواریدها این زمین منشأ لعالی دولت تازه و سعادت‌ی نو باشد. (تجربی - ۹۱)

غلط‌های املائی که در کنکور با توجه به درس ۱۰ زبان فارسی مطرح شده است:

۱	ستوران: جمع ستور، چهارپایان
	غرض کشاورز در پراکندن تخم دانه باشد که قوت اوست اما گاه که علف سطوران است به تبع آن هم حاصل آید. (زبان - ۸۹)
۲	تأمل: درباره‌ی امری به دقت فکر کردن، درنگ کردن در کاری
	- من آن راجح سخن قاصر فعملم که در خواتم کارها تعمّل کافی نکنم. (ریاضی - ۸۵) - از فواید تدبّر و تعمّل غافل باشد تا از فرط استیصال کار او به وخامت رسد. (ریاضی - ۸۸) - خردمند باید که در این حکایت به نور عقل تعمّلی کند. (خارج از کشور - ۸۸) هر آن چه فرمودی از سر تعمّلات درونی و فراست بود. (تجربی - ۹۱)
۳	فراق: دوری، جدایی
	با هزار سوزش فراغ و آرزومند اشتیاق، شرح واقعه‌ی ... به کدام زبان داده شود. (تجربی - ۸۵)

غلط‌های املائی که در کنکور با توجه به درس ۱۸ زبان فارسی مطرح شده است:

۱	معاونت: یاری، همکاری
	در کسب منافع و دفع مضار مؤوتی و مظاهرتی واجب دارد. (زبان - ۹۰) - اگر کسی را بخت مئونت نماید و ملازمت این سیرت دست دهد بر آن تحمید و صلّت چشم نتوان داشت. (زبان - ۹۳)
۲	مظاهرت: پشتیبانی کردن، یاری کردن، حمایت
	و در تخلص تو از آن معاونت و مضاهرت روا نبیند. (هنر - ۹۰) به طمع معاونت و مضاهرت ، مصالحت من بپذیرد و هر دو را به برکات راستی نجاتی حاصل آید. (زبان - ۹۱)
۳	صواب: درست
	- مگر ثواب باشد که بونصر مشکان که دارای عفار فراوانی است نیز اندر میان باشد. (زبان - ۸۵) - حالی به ثواب آن لایق‌تر که مهمّات را خوار شمرده نیاید. (هنر - ۸۸)
۴	مرضی: پسندیده
	- و پسندیده‌تر اخلاق ملوک، رغبت نمودن است در محاسن صواب و عزیز گردانیدن خدمت‌کاران مرزی اثر. (ریاضی - ۹۰) - تا در دفع مهمّات با یک‌دگر دست در دست هم نهند و چندین ثمرات مرزی شامل گردد. (خارج از کشور - ۸۸)
۵	زایل: نابود
	درویشی اصل بلاها و داعی دشمنابگی خلق و ذایل کننده‌ی زور و حمیت است. (تجربی ۸۷)
۶	عن قریب: به زودی
	تا چهره‌ی آمال از حجاب امکان به‌زودی جمال دهد و سعادت حصول آن عن غریب سایه افکند. (هنر ۸۶)
۷	غمز (هم‌خانواده‌ی غمّاز): سخن چینی
	باد صبا در میان غمذی می‌کرد. (تجربی - ۸۸)

غلط‌های املائی که در کنکور با توجه به درس ۲۳ زبان فارسی مطرح شده است:

۱	اقربا (هم‌خانواده‌ی قرب)
	به نزدیک اقران و اغربا و کهتران خود خوار گردد. (تجربی ۸۸)

غلط‌های املایی که در کنکور با توجه به درس ۳، ۴، ۱۱، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۹ ادبیات فارسی ۳ مطرح شده است:

۱	قربت: نزدیکی
	- و هر روز مقامی دیگر در بساط غربت به تازگی می‌یافت تا قدم راسخ گردانید و از جمله‌ی مشیران و محرمان گشت (تجربی- ۸۷) - هر دو مزید غربت ، از دیگر خواص خدم مرتبه‌ی تقدّم یافته بودند و رجوع معظمات امور با ایشان بود. (زبان- ۸۶)
۲	منسوب: نسبت داده شده
	- به نادانی و غفلت منسوب کردم. (هنر- ۸۶) - هر گاه که به قصد و عمد منسوب نباشد مجال استعفا ... فراخ‌تر است. (ریاضی- ۹۱)
۳	صفت: برگزیده و خالص از هر چیز
	چون آن همای هوا، هُما قدر و سما رفعت، آدم سفت ، برهان الحق، ... (ریاضی- ۹۲)
۴	صلاح: شایسته و مناسب بودن امری، مصلحت، نیکوکاری
	چون اولوالامر از صلاح و فساد ایشان واقف نباشند، مطالب ایشان را به اجابت مقرون گرداند. (تجربی- ۸۵) مروّت عنوان طریقت است و فتوّت صلاح صحبت ... (زبان- ۸۹)
۵	حضر: محل حضور، منزل، اقامت در شهر
	انواع هول و خطر و هزینه‌ی حذر و مشقّت سفر بر حریص آسان‌تر از دست‌درازی برای قبض مال بر سخی. (ریاضی- ۸۸)
۶	حلاوت: شیرینی
	گاه از حلاوت حیّ رحمان سرمست، گاه از منتّ رحیم پست. (هنر- ۹۲)
۷	عمارت: آباد کردن، بنا کردن، ساختمان، بنا
	- بلای مرگ را چون هنگام فرود آید، راه بدان امارت عالی چنان یابد که بدان کومه‌ی مختصر. (خارج از کشور- ۹۱)
۸	معونت: یاری، همکاری
	در کسب منافع و دفع مضارّ مؤوتی و مظاهرتی واجب دارد. (زبان- ۹۰) - اگر کسی را بخت مئونت نماید و ملازمت این سیرت دست دهد بر آن تحمید و صلت چشم نتوان داشت. (زبان- ۹۳)
۹	مطاوعت: فرمان بردن
	خواهد که خلاق او را مناوعت و متابعت نمایند. (تجربی- ۸۵)
۱۰	مظاهرت: پشتیبانی کردن، یاری کردن، حمایت
	- و در تخلص تو از آن معونت و مظاهرت روا نبیند. (هنر- ۹۰) - به طمع معونت و مظاهرت ، مصالحت من بپذیرد و هر دو را به برکات راستی نجاتی حاصل آید. (زبان- ۹۱)
۱۱	روضه: باغ، گلزار
	گاه هست جمال احدیت و گاه نیست کمال صمدیت گشتند و گاه در روزهی الفت از شراب قربت سرمست شدند. (هنر- ۹۲)
۱۲	عزیمت: قصد کردن، سفر کردن، حرکت کردن
	چه می‌خواستی که قرار عظیمت ما در تقدیم و تأخیر آن غرض بشناسی. (زبان- ۹۳)

غلط‌های املایی که با توجه به درس‌های ۵، ۸، ۱۴، ۱۶ و ۲۲ ادبیات ۲، در کنکور مطرح شده است:

۱	محظور: قدغن، ممنوع، تنگنا
	مهران و بزرگان، قصد زبردستان و اتباع در مذهب سیادت محضور شناسند. (تجربی - ۹۲)
۲	نصاب: مقدار معین از هر چیز
	سلیمان مکننت، نساب عدل و رأفت بر کمال مهمی که روزگار من بنده در هم زده بود ... (ریاضی - ۹۲)
۳	مذموم: نکوهید، سرزنش شده
	بد سیرت مضموم طریقت را به تکلف بر اخلاق مرضی آشنا نتوان کرد. (هنر - ۹۱)
۴	غالب: چیره، مسلط
	همیشه اجل بر امل قالب دارد. (زبان - ۸۹)
۵	حزم: دوراندیشی، هوشیاری
	بقا و فراغ ملک و سطوت سلطنت بی‌هضم کامل و عدل شامل ممکن نباشد. (هنر - ۸۸)
۶	صواب: درست
	- مگر ثواب باشد که بونصر مشکان که دارای عمار فراوانی است نیز اندر میان باشد. (زبان - ۸۵) - حالی به ثواب آن لایق‌تر که مهمات را خوار شمرده نیاید. (هنر - ۸۸)
۷	زلّت: خطا، لغزش
	- گاه ناصحان را به عذاب ذلت جانیان مؤاخذه می‌نمایند. (تجربی - ۸۶) - هیچ کس از سهو و ذلت مصون و معصوم نتواند بود. (ریاضی - ۹۱)